

NKBV

Regio
Rijnland

De Route van Rijnland

juni 2016

Interview met Peter Boogaard

door Dick Ooms

Ik interview Peter twee dagen na zijn terugkeer in Nederland, na zijn succesvolle beklimming van de Mount Everest, met 8848 meter de hoogste berg ter wereld. Hij bereikte op 21 mei de top. Het was de laatste top van de 'Seven Summits' die hij de afgelopen jaren heeft beklommen, de hoogste toppen van de zeven continenten. Een uitzonderlijke prestatie: Peter is daarmee de tiende Nederlander die de Seven Summits heeft beklommen. Het was zijn derde poging om de Mount Everest te bedwingen: in 2012 moest de klim via de Zuid-Oostelijke route ongeveer 250 meter onder de top worden afgebroken i.v.m. de weersomstandigheden, in 2015 moest de expeditie na vier weken worden afgebroken i.v.m. de aardbeving in Nepal. Evenals in 2015 werd voor de Noord-Oostelijke route gekozen, ook wel de Mallory route genoemd naar de ontdekker van deze route in 1921.

Hoe is het deze keer gegaan, vergeleken bij de vorige pogingen?

Het ging eigenlijk heel voorspoedig, ik had er net als vorig jaar iedere dag voor getraind en was ook goed geacclimatiseerd. Dat was vorig jaar ook wel zo, maar toen moesten we helaas na vier weken terug i.v.m. de aardbeving. De laatste klim vanuit het High Camp (8250m) ging veel sneller dan verwacht: na 6 uur en een kwartier stonden we al op de top, en er staat 6 tot 12 uur voor. De beklimming aan de Zuidkant die we in 2012 deden is een stuk gemakkelijker, met alleen de Hillary Step als sleutelpassage. De laatste klim, naar de top, heeft vier lastige passages: de First, Second en Third Step en een lastige traverse over een richel. De First Step waren we al voorbij voordat ik er erg in had, maar de Second Step was al een stuk lastiger, met een eng laddertje waar ik maar omheen ben gegaan. Bij de Third Step moesten we echt klimmen, zoals in de Ardennen maar dan op 8700 meter hoogte! De traverse was behoorlijk lastig, onvoorstelbaar dat Mallory en Irvine die zonder vaste touwen hebben gedaan. Ze moesten toen nog spijkers door hun schoenen slaan als stijgijsers! Ik heb ook veel respect gekregen voor het 'rope fixing team' dat de vaste touwen langs de traverse heeft bevestigd, een erg lastige klus.

Met wie heb je de tocht gemaakt?

Namgya Sherpa, die ik al ken van mijn beklimming van de Mount Vinson in 2011, inmiddels een goede vriend en onze gids tijdens de vorige twee pogingen, kon deze keer niet mee omdat hij nog aan het revalideren was van een ernstige val op de Mount Vinson in 2015. Deze keer ging zijn broer Pasang Sherpa mee. Die ging bij de klim voorop, hij had de route al twee maal gedaan. Dawa Sherpa was de tweede sherpa die mee ging. Een Duitse klimmer, Ulrich Sterzl is meegegaan tot het Advanced Base Camp (ABC) en ging daarna een makkelijkere top beklimmen. Dan was er nog een Roemeen mee, Ciprian Patrascu. Die zou meegaan naar de top, maar kreeg problemen en moest afhaken. Ik was daar niet rouwig om, want hij was tijdens de expeditie nog met zijn werk bezig en zat vaak urenlang te werken en te bellen, waar we behoorlijk last van hadden. Onze kok moest terugkeren wegens een blindedarm ontsteking. Uiteindelijk heb ik de klim naar de top alleen met twee sherpa's gemaakt. Sherpa's zijn genetisch aangepast aan het klimmen op deze hoogte, ze hebben een dubbel gen waardoor ze veel sneller acclimatiseren. Het grappige is dat Inca indianen in Zuid-Amerika dat ook hebben, voor het klimmen in de Andes, maar bij hen werkt die aanpassing maar tot 6000 meter, wat hoog genoeg is voor de Andes toppen.

Wat was het meest spannende moment?

Eigenlijk terug in Kathmandu afgelopen zaterdag, achterop een motorfiets zonder helm! Het verkeer was chaotisch, de sherpa zei "you should trust me" en dat deed ik ook wel, maar ik was bang voor de rest van de verkeersdeelnemers ... Tijdens de beklimming was er een spannend moment toen we de Noordcol beklommen. Dat ging heel snel, er was weinig sneeuw, maar een stuk ijs waar ik op stond brak af, waardoor ik viel en een snee in een wenkbrauw opliep. En op de terugweg kwamen we in een white-out, sneeuw en harde wind, waardoor we een paar uur vrijwel niets meer zagen.

Hoe was het op de top?

Die is niet zo groot, en ik kon er weinig van zien omdat we erg vroeg aankwamen, om kwart voor 4 lokale tijd. Er was gelukkig weinig wind maar wel koud, min 35 graden, dus we zijn niet lang gebleven, we hebben niet gewacht tot het licht werd. Door de temperatuur had ik wat problemen met de camera. Ik had drie topvlaggen bij me en heb het vlaggetje van het koor waar ik in zing laten staan. Je moet niet te lang boven de 7500 meter blijven, dat is slecht voor je lichaam. Als je een dag langer op die hoogte blijft raak je anderhalve kilo gewicht kwijt! Ik ben in totaal op deze tocht 12 kilo afgevallen, ik weeg nu gelukkig al weer 66 kilo. We zijn bij de afdaling in een keer doorgelopen tot ABC. Ik had deze keer veel minder last van bevriezingsverschijnselen dan in 2012. Wel was een deel van mijn wang zwart, maar dat viel mee, er is vrijwel niets meer van te zien.

Wat staat er nu nog op je programma?

Ik heb helemaal geen plannen meer, ik ben heel blij dat de Seven Summits zijn gelukt! Het is een heerlijk gevoel dat dat klaar is, en daar ga ik van genieten. Ik wil ook iedereen nogmaals bedanken die via satphone, email, de website en Facebook hebben gereageerd, daar heb ik veel steun aan gehad tijdens de tocht. En nu ga ik lekker een Jeugdcurcus geven in Oostenrijk!

